

[Ch. Petersen.]

fattelse, som raader inden for de Erhverv, de nu tilhører.

Da man hørte det ærede 8de Medlem for 2den Kreds's (Johs. Clausen) mærke og dystre Tale, kunde man jo blive noget foruroliget over alt det slemme, der efter det ærede Medlems Mening venter den danske Befolkning, naar denne Lov ophæves. Jeg kom dog til at tænke paa det gamle Ord, der siger: Græd ikke, thi det turde ikke gaa nær saa slemt, som der bliver prædikeret fra denne Talerstol. Jeg vil gerne sige til det ærede 8de Medlem for 2den Kreds, at der er ingen Grund til at antage, at det vil gaa en Smule værre paa disse Omraader, end Tilfældet var før 1929. Der er ingen som helst Grund til al den Ængstelse, hverken for Landbrugets Rentabilitet eller for alt det øvrige, som det ærede Medlem nærede, men det ærede Medlems Udtalelser bekræfter min Paastand om, hvilke Forhold det i Virkeligheden var, der laa til Grund for Venstres Ønske om denne Lovgivning i 1929.

Med disse Ord skal jeg endnu en Gang anbefale Ophævelsesforslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Stensballe: Den højtærede Minister udtalte, at han ikke ønskede nogen haardhændet Optræden fra Organisationernes Side. Det tror jeg saamænd heller ikke, han gør, men han er jo ikke Herre over, hvorledes Organisationerne optræder. Han har maaske været Herre over det i en vis Periode og for et enkelt Fag, en enkelt Organisation, men han er ikke Herre over, hvorledes Organisationerne i Almindelighed stiller sig, hvad enten det er Organisationer af den ene eller den anden Art, hvad enten det er fra Arbejderside eller fra anden Side. Vi har ment, at saadan var det, og det har ogsaa vist sig at være Tilfældet; derfor har vi villet tilvejebringe Midler til at haandhæve baade Erhvervsfrihed og Arbejdsfrihed for den enkelte og i det hele. Naar den Lov, som endnu gælder, bliver ophævet, mangler der imidlertid Midler dertil, og vi vil komme ud i et tomt Rum; det er der ingen Tvivl om.

Jeg vil gerne sige til det ærede 17de tingvalgte Medlem (C. J. F. Sven), som desværre har maattet gaa, at jeg ikke har sagt, at der ikke var Arbejdsgivere, som ønskede sig fritaget for Loven. Det kan saamænd godt være, at der er det, men jeg sagde udtrykkeligt, at fra Arbejdsgiverforeningen er der ikke kommet Henvendelse derom. Jeg vil navnlig tro, at der kan være Arbejds-

givere, som er kommet i Modstrid med Loven og har faaet en Dom; det kan godt være, at de ønsker Loven ændret; saaledes vil det jo gaa ikke blot med denne Lov, men ogsaa med andre.

Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) sagde, at det var en Trossag, naar jeg havde hævdet, at denne Lov har virket forebyggende; der var ikke ført noget Bevis for det. Jo, jeg mener, der foreligger mange Beviser, og min Partifælle det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) kom mig udmærket til Hjælp ved at nævne et Eksempel, som netop viste, hvorledes den nuværende Lov har virket forebyggende, idet han oplyste, at hvis Loven blev ophævet, vilde der ske det og det paa det og det Mejeri. Jeg synes ogsaa, at selve Ordføreren for Socialdemokraterne, det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ch. Petersen), gav mig ikke saa lidt Medhold, idet han før udtalte, at der kunde være adskilligt, som Organisationerne vilde sætte i Værk, men som de ikke turde gøre nu, fordi de ikke vidste, om de kunde blive straffet efter denne Lov. Ja, jeg er temmelig sikker paa, at hvis de ikke efter alle de mange Domsafgørelser, der har fundet Sted, kan skønne over, hvad det er, de indlader sig paa, har de lidt vanskeligt ved i det hele taget at indordne sig under en Lovgivning. Men det kan i hvert Fald ikke være nogen gyldig Grund for mig til at ønske Loven ophævet.

Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) udtalte, at den væsentligste Anke var, at Loven havde vakt saa stærk Splittelse inden for Samfundet. Ja, men hvem har fremkaldt denne Splittelse? (Veistrup: Det har Loven). Nej, det har den Agitation, der er drevet mod Loven af et enkelt Parti, Socialdemokratiet; det er uden for enhver Tvivl. Jeg skal ikke beskyldte det ærede Medlems Parti for at være med dertil. Jeg synes derimod, at det ærede Medlem og hans Parti skulde have taget lidt mere konsekvent paa hele dette Spørgsmaal, saaledes som min ærede Partifælle ogsaa gjorde opmærksom paa. Thi ser vi paa Det radikale Partis Stilling fra første Gang, denne Lov kom til Behandling — jeg tror, det var i 1924 — og under alle Behandlingerne, da er der sagt fra Det radikale Partis Side, indtil de i 1929 kom i Socialdemokraternes Favntag, at de erkendte, der manglede noget her; der skulde en Lovgivning til, men de kunde blot ikke gaa med til det, der netop var foreslaaet fra vor Side. Jeg kan kun give de Folk Ret, som hævder, at hvis virkelig Det radikale Parti mente, at der burde og